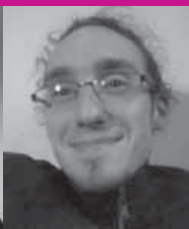

Gabriel Ádám
MU, Fakulta
informatiky

Jan Čermák
Slovenská technická
univerzita, Fakulta
architektury

Jana Dobošová
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů

Katarína Haľková
UK, 1. lékařská
fakulta

Dominika Hulová
MU, Lékařská
fakulta

Peter Javor
UTB ve Zlíně, Fakulta
aplikované informatiky

Peter Kasman
Univerzita Palackého,
Lékařská fakulta

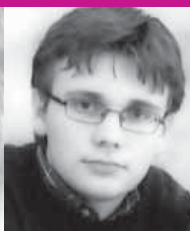
Peter Kis
MU, Právnická
fakulta

Daniel Komar
VUT-FAST Brno

Eva Komlossyová
Univerzita Palackého,
Přírodovědecká fakulta

Branislav Kotoč
UK, Filozofická
fakulta

Evelína Kováčsová
MU, Lékařská
fakulta

Jana Kovalčíková
Slezská univerzita,
Filozoficko-přírodo-
vědecká fakulta

György Kristóf
AMU, Filmová
a televizní fakulta

Alžbeta Kučerová
MU, Lékařská
fakulta

Soňa Labajová
MU, Lékařská
fakulta

Tomáš Labuda
VŠE, Podniko-
hospodářská fakulta

Stanislava Maňugová
ČVUT, Fakulta jaderná
a fyzikálně inženýrská

Michaela Motúzová
VŠE, fakulta financí
a účetnictví

Daniel Nikolov
Západočeská
univerzita, Filozofická
fakulta

Roman Pisaričik
MU, Přírodovědecká
fakulta

Mária Popadičová
UK, 2. lékařská
fakulta

Petra Sabacká
UK, 1. lékařská
fakulta

Dana Schmidtová
MU, Filozofická
fakulta

Výroční zpráva 2008

NADACE

PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Mária Smreková
JAMU, Činoherní
režie

Eva Šoltysová
UK, 2. lékařská
fakulta

Peter Tabiš
VŠE, Fakulta infor-
matiky a statistiky

Zuzana Tomčová
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů

Ľubica Valachová
UK, 1. lékařská
fakulta

Vlado Zelik
MU, Přírodovědecká
fakulta

Obsah

Uvodní slovo	1
O nadaci	2
Naše první dobrovolnice	3
Projekt Lehčí rozběh	4
Stipendia pro slovenské studenty 1. ročníků VŠ v ČR	
Projekt Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti	6
Karel Leskovec	
Jakub Blažek	
Roberto Lombino	
Projekt Krok k lepšímu zaměstnání	8
Marcela Sviželová	
Jaroslav Sobotka	
Marcela Dorňáková	
DOM	
Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti	12
Helena Fajtová	
Martin David	
Jan Mach	
Ester Vitáčková	
Projekt PC pro hendikepované děti	14
Martin Kosina	
Helena Gabrišová	
Lucia Hanobíková	
ORBIS TACTUS	
Dům tří přání o. s.	
Projekt Za vzděláním do zahraničí	18
Petr Schmied	
Stanislav Mišík	
Jana Brnáková	
Katarína Roháčeková	
Martina Talianová	
Ladislav Babuščák	
Projekt Jednotlivci	23
Alena Sroková	
Viktória Kovaľová	
Lukáš Ďuriga	
Jozef Bučko a Lenka Mareková	
Ján Podhorec	
Podpora mimo projekty	26
Krátká dlouhá cesta	
Uzavřený projekt Adopce na dálku	28
Devět dětí ze Zakarpatské Rusi	
Finanční zhodnocení činnosti Nadace pro rozvoj vzdělání . .	29

Úvodní slovo

*P*řátelé, dovoluji si toto oslovení, protože všichni lidé, kteří se kolem nadace setkávají, nesou v sobě gen „poslání“. Většinou si jej uvědomí každý v jiné podobě a jiné intenzitě.

Není povinností osudu, aby nás zahrnoval výhodami. Ten kdo poznal a pocítil plodný půvab vděku, přestane být pouhým příjemcem, a život se stane pro něj mnohotvárným řetězcem dávání a přijímání. Všem obdarovaným naší nadací přeji tuto kouzelnou schopnost být vděčný, neboť člověka podněcuje, aby i on sám se chtěl stát darem pro jiné lidi.

V tomto odhodlání, či touze vidím ten gen „poslání“, který máme každý v sobě. Tady je také správné říci děkuji všem obdarovaným i za přijetí tohoto závazku.

Slovo děkuji je však potřeba říci všem těm, kteří nám přispěli. V konzumní společnosti, která nás obklopuje, cítíme, že je potřebné se něčeho zříci ve prospěch těch, kteří to více potřebují. Jsem přesvědčen, že jedině dárce může být, a také i bude obdarovaný. V tomto podivném světě nikdo nemá nic, co by sám někdy nedal.

Václav Foglar
předseda správní rady

O nadaci

Nadace pro rozvoj vzdělání vznikla v roce 2003. Zřizovatelem je PROXY – FINANCE a. s. Její zakladatelé a zároveň členové správní rady – Václav Foglar, Peter Vajda a Fedor Gál – určili jako hlavní náplň nadace podporu a rozvoj všeobecné vzdělanosti.

V roce 2008 nadace pokračovala ve všech předchozích projektech, neboť se potvrdilo, že projekty, které správní rada již dříve schválila jako svůj program, jsou užitečné a mají ohlas. To se týká projektu *Adopce na dálku*, jímž nadace již šest let podporuje devět dětí ze Zakarpatské Rusi, trochu pozměněného projektu *Lehčí rozběh* poskytujícího stipendia pro slovenské vysokoškoláky v Česku, i projektu *Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti*, díky němuž jsme podpořili integraci tří dětí, které ke svému fungování potřebují osobního nebo pedagogického asistenta.

Dále pokračoval také projekt *Krok k lepšímu zaměstnání* podporující mladé lidi z dětských domovů, kteří si chtějí doplnit své vzdělání v různých profesních kurzech. Letos pomohl třem takovým lidem. Poprvé jsme však skrze tento projekt podpořili i občanské sdružení DOM. To se stará o nejproblematictější mladé lidi odcházející z dětských domovů a diagnostických ústavů. Poskytuje jim ubytování a práci v chráněných dílnách.

Počítač je v dnešním světě již nepostradatelný. Pro tělesně postižené děti to platí dvojnásobně, proto nadace v roce 2006 otevřela projekt *PC pro hendikepované děti*. V roce 2007 jsme ho rozšířili i o financování koupě hudebního nástroje pro nevidomé konzervatoristy. V roce 2008 se tak ze štědrého nadačního daru v rámci projektu *Hudební nástroje pro hendikepované děti* těšily dvě dívky a dva chlapci.

Novinkou se v roce 2008 stal projekt *Za vzděláním do zahraničí*. V naší nadaci hledalo pomoc mnoho vysokoškolských studentů, kteří chtěli na zkušenou na některou ze zahraničních vysokých škol. Podpořili jsme šest z nich, které správní rada nadace shledala nejpotřebnějšími.

Také jsme rozšířili náš projekt *Jednotlivci*. Tento rok jsme v jeho rámci pomohli pěti lidem.

Samostatnou kapitolou nadačních aktivit je multimediální projekt *Krátká dlouhá cesta* pana Fedora Gála, na který Nadace pro rozvoj vzdělání přispěla částkou 200 000 Kč.

Naším záměrem je i v budoucnosti pokračovat v započatých projektech, pokud jsme se přesvědčili, že plní svůj smysl a pomáhají na konkrétním a správném místě. Zároveň chceme naši podporu rozšířit a hledat další „bílá místa“, na která se peníze potřebným ze státní pokladny dostávají jen velice problematicky.

Naše první dobrovolnice

Správní rada Nadace pro rozvoj vzdělání se dlouhodobě snaží nejen o podporu potřebných, ale i o šíření myšlenky, že každý, kdo jednou dostal od naší nadace finanční dar, nese v sobě závazek jednou také pomoci někomu, kdo to bude potřebovat. A nemáme tím na mysli jenom pomoc finanční. Byli bychom proto rádi, kdyby i všichni námi obdarovaní vzali tuto myšlenku za svou. Vždyť pomocníkem a dárcem se může stát každý z nás.

V tomto duchu jsme se tedy obrátili na **Katku Roháčekovou**, která od nadace již dříve dostala stipendium a rok nato i peníze na jazykový kurz francouzštiny v Belgii, s nabídkou stát se naší dobrovolnicí.

Náplní práce dobrovolníka v Nadaci pro rozvoj vzdělání je zejména pomoc při zpracovávání žádostí studentů v projektu *Lehčí rozběh* a následná hromadná elektronická komunikace s žadateli v průběhu celého kalendářního roku.

Naše volba byla výborná. Katarína skvěle plnila úkoly, které jí zadávala projektová manažerka nadace. Děkujeme jí za rok, který pro nás jako dobrovolnice pracovala.

*P*ráca dobrovolníčky v pozícii asistentky projektovej manažérky Nadácie pre rozvoj vzdelania so sebou prináša zaujímavé skúsenosti v práci, ktorá mňa osobne baví. A taktiež je veľmi užitočná pre mladých ľudí, ktorým Nadácia pomáha pri naštartovaní ich profesijného života. Stretávala som sa s rôznymi životnými osudmi mladých ľudí. A neskôr som sa tešila z toho, že došlo k pozitívnej zmene a ich radosti.

V tejto práci je dôležitá predovšetkým komunikácia a pochopenie druhých ľudí v rôznych životných situáciách. Páči sa mi, že pracovníci nadácie prikladajú význam a určitú spoluzodpovednosť rozvoju vzdelania spoločnosti.

V Nadácii som stretla ľudí, ktorí majú záujem o tých, ktorým životná situácia či zdravotný stav nedovoľujú naplno rozvíjať ich potenciál či talent, čo je v dnešnom svete veľmi motivujúce a nie úplne typické.

Katarína Roháčeková

Projekt

Lehčí rozběh

4

Nadace pro rozvoj vzdělání pokračovala v projektu *Lehčí rozběh* už pátým rokem. Stipendijní program je nyní určen pouze pro slovenské studenty prvních ročníků vysokých škol v Česku a české studenty na Slovensku. Už v roce 2007 správní rada nadace rozhodla, že nebudeme podporovat studenty ročníků vyšších, jak tomu bylo dříve. Vycházeli jsme z toho, že studenti si po té, co se v cizím prostředí rozkoukají, mohou zabezpečit různé brigády a nejsou odkázáni už jen na stipendium. Ve školním roce 2008/2009 se o stipendium ucházelo 40 studentů. Podmínkám vyhovělo **30 mladých lidí**, 17 studujících na Moravě, 11 na pražských vysokých školách, jeden v Plzni a jeden v Bratislavě.

Tento rok jsme se poprvé rozhodli informace o projektu neinzerovat v tisku. Chceme totiž toto stipendium poskytovat jen lidem, kteří jsou ve skutečně hmotné nouzi. Takoví lidé hledají pomoc aktivněji, proto naši nadaci najdou na Internetu i bez inzerátů. Dříve se nám vždy hlásilo mnoho studentů, jejichž sociální situace zdaleka nebyla tak tíživá, kteří naši pomoc viděli jenom jako možnost, jak přijít k dalším penězům.

Nadace přiděluje na školní rok každému studentovi stipendium ve výši **10 000 Kč**, pokud je sociální situace uchazeče opravdu vážná, může jít i o částku vyšší. V tomto školním roce jsme stipendium poskytli devíti žadatelům. Studenti dostávají polovinu stipendia v zimním a druhou polovinu v letním semestru. Nadace v roce 2008 vydala na projekt **377 500 Kč**.

Žadatelé o stipendium měli napsat esej. K dispozici měli dvě témata: „Proč by měla nadace vybrat a podpořit právě mě?“ a „Jak se v průběhu studia na střední škole měnil můj pohled na vlastní budoucnost, jaká je v současnosti moje vize?“

Vážená nadácia, volám sa Petra Sabacká a študujem na 1. lekárskej fakulte UK. K vašej nadácii som dostala prostredníctvom internetu, keď som hľadala nejaké možnosti ohľadom štipendia. Keďže moji rodičia zarábajú nad minimum, nemám právo na sociálne štipendium a ako študentke medicíny mi na brigády veľa času neostáva.

Prečo by si mala nadácia teda vybrať práve mňa? Už počas štúdia na gymnáziu som sa zúčastňovala súťaží Červeného kríža, čas bežal a ja som si uvedomila, že chcem študovať medicínu. Vo štvrtom ročníku som sa začala pripravovať na prijímacie pohovory na vysokú školu. Zmaturovala som, pohovory som zvládla a nakoniec som sa rozhodla medzi Košicami a Prahou. Zvítazila Praha.

A tak som sa v septembri presťahovala na kolej. Prišlo nové prostredie, noví ľudia, iný typ štúdia a pre mňa ťažké obdobie. Po prvýkrát som bola ďaleko od domova na dlhší čas. Všetko sa začalo na mňa valiť: škola, hromady skrípt a učiva. Keď sa už zdalo, že to bude dobré, neurobila som skúšku z biofyziky a vyhodili ma zo školy.

Vrátila som sa domov, zohnala nejakú brigádu a začala sa znova pripravovať na prijímacie pohovory. Bolo to veľmi ťažké obdobie, ale to by bolo asi pre každého po takejto skúsenosti. Vedela som ale, že sa nesmiem vzdať, ak chcem niečo dosiahnuť. A tak som sa znova zúčastnila pohovorov, ktoré som úspešne zvládla a stala som sa znova prvákom na medicíne.

A prečo práve medicína? Stojí ta namáha vôbec zato? Myslím, že áno. Je to síce jeden z najťažších odborov a zároveň beh na dlhú diaľku, pretože štúdium nekončí s titulom, ale v podstate iba začína. Napriek tomu dáva človeku toto vedenie veľa aj po duchovnej stránke. Veď pocit, keď už ako vzdelaný lekár pomôže chorému človeku, je na nezaplatenie.

A preto sa nevzdávam a dúfam, že sa mi to podarí zdolať, pretože medicína ma veľmi zaujíma, nakoľko sa spája s ľuďmi. A ľudia sme rôzni, každý výnimočný, každý originál. Aj keď je človek zložený „z mäsa a kostí“, je tu niečo viac, čo každého robí výnimočným, ale bez dobre fungujúcej vonkajšej telesnej stránky je život náročný a ťažký.

A nato by tu mali byť lekári, ľudia, ktorí pomôžu keď treba, keď telo nefunguje ako má. Preto by som sa chcela stať lekárkou, aby tá vonkajšia stránka nebránila niekomu v prejavení jeho výnimočnosti.

Viem, že nadácia by mala podporovať hlavne ľudí s vynikajúcimi výsledkami, čo ja určite nie som, no napriek tomu som sa rozhodla, že to vyskúšam. A verím, že investícia do mňa a môjho štúdia nevyjde navnívoč.

Teším sa na odpoveď, nech už bude akákoľvek. Som veľmi rada, že sú tu aj ľudia, ktorých osudy nás, študentov, zaujímajú.

Esej Petry Sabackej
Prečo by mala nadácia
vybrať a podporiť
práve mňa?

Projekt

Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti

V roce 2005 nadace vytvořila projekt, ve kterém se rozhodla podporovat nevidomé a jinak hendikepované děti tím, že spolu-financovala jejich pedagogického nebo osobního asistenta. Na financování pedagogických asistentů začali ze zákona přispívat městské nebo obecní úřady. Nadace tedy v současnosti přispívá především na platy asistentů osobních a to u dětí, které jsou na jejich pomoc odkázané. Ukazuje se ale, že hendikepované děti v integraci sice mají na příspěvek na pedagogického asistenta ze zákona nárok, ne vždy jim ho však obecní nebo městský úřad poskytne. V roce 2008 jsme podpořili tyto děti:

Karel Leskovec, 50 000 Kč

Kájovi je devět let a bydlí s rodiči a bratrem ve Vodňanech v jižních Čechách. Nadace mu na školní rok 2008/2009 dala peníze na financování osobního asistenta, který do svých služeb zahrnuje i výuku předmětu Prostorová orientace.

Vážená nadace, moc bych vám chtěl poděkovat za finanční příspěvek na osobního asistenta, který jste mi poskytli v roce 2008. Je mi devět let a jsem od narození nevidomý. Jsem integrovaný na základní škole ve Vodňanech, kde mám spoustu kamarádů.

Mám doma malého brášku, o kterého se moje maminka stará a tatínek je pořád v práci. Díky vaší pomoci mám svojí osobní asistentku tetu Evu. Ta mě doprovází po škole do lidušky, kde chodím na zpěv a na zobcovou flétnu. Pomáhá mi s učením, vymýšlí pro mě různé hry, bere mě na výlety, chodíme do cukrárny a na koncerty. Prostě si s ní užiji hodně srandy a mám jí moc rád. Je to moje velká kamarádka. Ještě jednou Vám děkuji.

*Kája Leskovec
z Újezda u Vodňan*

Jakub Blažek, 25 000 Kč

Kubovi je jedenáct a peníze na financování pedagogického asistenta dostal z naší nadace už podruhé. Kubovi jdou jazyky, studuje na Základní jazykové škole Horáčkova v Praze.

Děkuji vám za peníze, které jste přispěli na moji skvělou asistentku Andreu Dvořákovou. Není to pro mě jen asistentka, ale taky kamarádka. Moc si spolu rozumíme. Pomáhá mi s přípravou na hodinu, s orientací po škole a občas mě i dovede domů. Díky ní mám velmi lehký život. Ještě jednou díky.

Kuba

Roberto Lombino, 44 600 Kč

Roberto je známý v České republice svým obrovským hudebním talentem, hraje na klavír, akordeon, výborně zpívá a díky tomu jeho maminka Daniela někdy svolí k tomu, aby vystupoval v televizi na benefičních a charitativních akcích. Roberto má díky svému dokonalému sluchu talent také na jazyky a jeho rodiče věří, že jednou bude lingvistou a hudbu bude mít jenom jako koníčka.

Nadace pro rozvoj vzdělání Roberta už podporovala. V minulém roce od nás dostal peníze na financování speciálního pedagoga pro výuku předmětu Prostorová orientace a částečnou úhradu služeb asistenta.

Nadaci pro rozvoj vzdělání velice ráda poděkuji jménem svým i jménem svého syna, protože Roberta podporuje na jeho cestě za vzděláním dlouhodobě. Naposledy Nadace pro rozvoj vzdělání přispěla Robertovi ve školním roce 2008/2009 na prostorovou orientaci v plné výši a na částečnou úhradu asistenta, který je podmínkou integrace nevidomého dítěte do běžné základní školy (6. třída). Nevím jak stručně charakterizovat význam a hlavně potřebnost podobné pomoci. Napadá mě myšlenka, že každý, kdo má jakýkoliv handicap, ví, že (bohužel či bohudík, teď nevím...) peníze pomáhají téměř vždy v jeho vyrovnání. Když ne úplnému, tak alespoň částečnému. A právě Vaše nadace finanční podporou dokáže napomáhat k takovému „zmírňování“ a za to, Vám patří opravdu velké a upřímné poděkování.

Daniela Lombinová

Projekt

Krok k lepšímu zaměstnání

Projekt *Krok k lepšímu zaměstnání* je určen pro mládež v dětských domovech ve věku 16-19 let. Při jeho tvoření jsme počítali s podporou mladých lidí na vysokoškolských studiích formou stipendia, pokud se takoví najdou. Dle našich informací totiž v České republice nastoupí ročně na vysokou školu jen do deseti mladých lidí z dětských domovů. Problémem bývají finance, proto chceme zájemce o další studium motivovat stipendiem.

Naše pomoc je orientovaná na různé směry a formy vzdělání. Rovněž podporujeme dospívající mladé lidi ve věku 16 až 19 let, kteří se mají zájem naučit se praktickým dovednostem, chtějí absolvovat různé profesní kurzy, které by jim pomohly ve zvýšení kvalifikace a následném pracovním uplatnění a zařazení se do života po tom, co opustí dětský domov. V tomto kontextu oslovujeme ty lidi z dětských domovů, kteří jsou talentovaní, pilní, mají vůli a zájem se vzdělávat a jejichž studium přispěje k tomu, že se po dovršení plnoletosti lépe zařadí do společnosti.

Tolik o projektu obecně. Musíme však konstatovat, že i když Nadace pro rozvoj vzdělání každý rok obešle dopisem všechny dětské domovy v České republice (je jich kolem šedesáti), ozývají se nám stále stejní pracovníci z několika dětských domovů. Od nich víme, že peněz speciálně na vzdělávání nemají nikdy dost, a proto se na naši nadaci obracují rádi a s důvěrou, že „jejich“ děti neodejdou na prázdno. Jestli v ostatních desítkách dětských domovů v České republice nejsou děti, které by se chtěly učit novým věcem a dovednostem, nebo tam nejsou vychovatelé, kteří by jim o této šanci řekli a motivovali je, nedokážeme posoudit.

Rovněž musíme konstatovat, že pro děti z dětských domovů není lehké dostudovat vysokou školu, i v případě se na ni dostanou. Nikdy neměly svoje peníze a teď, když si je mohou vydělat, je to pro ně momentálně silnější potřeba a touha, než dokončit vysokoškolská studia. Z tohoto důvodu odešel ze studií už i náš stipendista. Proto máme velikou radost z **Marcely Sviželové**, která s naší podporou studuje druhý rok na Vyšší odborné zdravotnické škole v Brně. Do projektu se zapojil i vysokoškolák **Jaroslav Sobotka**, věříme, že na vysoké škole vydrží a dostuduje.

Zpětné vazby na tento program jak od stipendistů, tak od ředitelů a vychovatelů jsou velmi pozitivní, proto chceme v projektu pokračovat a hledat nové cesty, jak oslovit a motivovat další mladé lidi k sebevzdělávání, které by jim pomohlo při hledání práce po opuštění ústavní péče.

V minulém roce naše nadace poprvé podpořila také **občanské sdružení DOM**, které už desítku let pomáhá v České republice mladým lidem z dětských domovů, kteří po dosažení plnoletosti nemají kam jít.

Marcela Sviželová, 10 000 Kč

Marcela je z dětského domova v Příboře, studuje na Vyšší odborné zdravotnické škole v Brně. Už v minulém školním roce z nadace dostala stipendium ve výši 20 000 Kč na školní rok. Protože Marcela pilně studuje a má ambici školu dokončit, nadace jí poskytla stipendium i ve školním roce 2008/09.

Navštěvuji Vyšší odbornou školu zdravotnickou v Brně. Peníze od nadace jsem využila k zakoupení učebnic, nutných k výuce. Například Interní ošetřovatelství I, II, v hodnotě 350 Kč; učebnice Chirurgie a Ošetřovatelství v chirurgii, také v hodnotě 350 Kč; učebnice patologie, mikrobiologie apod.

Vzhledem k tomu, že mi DD vyplácí měsíční kapesné 300 Kč, tato částka mi náleží podle zákona, používám stipendium také na částečné uhrazení stravy, a také jako kapesné. Peníze od vás jsou jediný příjem, který mám. Dále jsem si zakoupila zdravotní obuv a oblečení na praxi. Dále na různé školní akce.

Velice Vaší nadaci děkuji za poskytnutí stipendia. Protože studuji až v Brně, je to pro mě velká pomoc, DD mi žádnou finanční podporu, kromě kapesného, nemůže poskytnout. Proto používám stipendium také na úhradu všech nezbytných nákladů spojených se studiem a se životem v Brně.

Děkuji!

Marcela Sviželová

Jaroslav Sobotka, 20 000 Kč

Jaroslav vyrostl v dětském domově v Litoměřicích. Teď studuje na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem obor Aktivity v přírodě. Od Nadace pro rozvoj vzdělání dostal 20 000 Kč na nezbytné sportovní vybavení.

Dobrý den, jmenuji se Jaroslav Sobotka a za pár měsíců dovrším jednadvacet let. V dětském domově v Litoměřicích žiji již desátým rokem, od svých jedenácti. Dnes již vím, že jsem měl velké štěstí, když jsem mohl vyrůstat právě v tomto dětském domově.

Vždy jsem měl všeho dostatek. Nemohu říct, že by mi něco chybělo. Ale když jsem téměř před rokem udělal přijímací zkoušky na Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem na nový, vznikající obor Aktivity v přírodě, který je realizován pod záštitou Pedagogické fakulty, katedry tělesné výchovy a sportu, začal jsem uvažovat, jestli je v mých silách zvládnout toto studium nejenom po intelektuální a fyzické stránce, ale i po té finanční.

Bylo mi jasné, že peníze, které dostávám od dětského domova plus peníze, které si sám vydělám na brigádě, nebudou stačit. A vím, že žádat ředitelství DD o více financí je při nejmenším nevhodné a neloajální k ostatním, protože jsem si plně vědom, že v DD nežiji sám a ostatní mají též své potřeby.

Jediné, co mě napadlo, bylo požádat o pomoc Vaši nadaci. Vzhledem k oboru, kterému jsem se rozhodl věnovat, se mé výdaje týkají především sportovních potřeb a financování specializovaných instruktorských kurzů, zaměřených na výuku praktických dovedností. Vaši nadaci jsem žádal o finanční příspěvek ve výši 20 000 Kč. K mé velké radosti jste mé žádosti laskavě vyhověli, za což bych Vám chtěl srdečně poděkovat a popřát Vám hodně úspěchů do dalších let, abyste mohli i nadále pokračovat ve své činnosti a pomáhat.

Peníze jsem využil k nákupu již avizovaných sportovních pomůcek a k výdajům na lyžařský kurz, který byl součástí dvouleté přípravy na absolvování instruktorského kurzu v lyžování, carwingu a snowboardingu. Za obdržení finanční obnos jsem si pořídil snowboard s vázáním, dále ochranné rukavice na sjezd, dále na zaplacení kurzu lyžování a běžkování, dále zapůjčení běžek samotných a v neposlední řadě jsem z těchto peněz pokryl výdaje za permanentky na vleky. Dále jsem si mohl koupit outdoorové boty pro pohyb v přírodě a vysokohorské aktivity, poté jsem si obstaral vlastní horolezecké pomůcky, které mi budou nápomocny hlavně teď, v letním semestru, při absolvování kurzu horolezectví. Neméně důležité bylo pro mě zakoupení kontaktních čoček, protože dioptrické brýle, které nosím, mi při některých aktivitách značně ztěžovali činnost.

Ještě jednou bych touto cestou chtěl poděkovat Vaši nadaci a tím pádem i Vaším sponzorům za poskytnutou částku, která mi značně pomohla a usnadnila mé studium a věřte, že poskytnuté finance jsem použil s rozvahou a že jsem je využil pro mne tím nejefektivnějším možným způsobem.

S přáním hezkého dne, Váš Jaroslav Sobotka

Marcela Dorňáková, 8 500 Kč

Marcela je z dětského domova Hrotovice. S jeho ředitelkou paní Hanou Škodovou naše nadace spolupracuje v tomto projektu dlouhodobě. Marcela od nadace dostala peníze na řidičský průkaz skupiny B.

Vážená nadace, Chtěla bych Vám poděkovat za poskytnutí finančního příspěvku na řidičský průkaz skupiny B. Závěrečné zkoušky jsem zvládla na první pokus, takže Vaše investice nepřišla nazmar. Díky Vašemu příspěvku jsem se naučila celkem dobře řídit, což se mi bude určitě hodit nejen v osobním životě, ale i v tom pracovním.

S pozdravem Marcela Dorňáková

DOM, 150 000 Kč

V roce 2008 se na nadaci obrátilo občanské sdružení DOM se žádostí o spolufinancování jejich projektu. Protože jejich činnost je úspěšná a ověřená časem, správní rada Nadace pro rozvoj vzdělání se rozhodla, že bude sponzorovat poloviční sumou tři pracovní místa v DOM JOB. Posláním projektu DOM JOB je připravit nezaměstnané mladé lidi, kteří jako plnoletí opustili dětské domovy nebo jinou ústavní péči, pro samostatný život ve společnosti a úspěšné zapojení se na trhu práce.

Děkujeme Nadaci pro rozvoj vzdělání, která nám koncem roku 2008 poskytla dar na rok 2009, ve výši 150 000,- Kč.

Dar je určen na spolufinancování tří pracovních míst v naší řemeslné dílně KOŠÁRA v Rybné ulici v Praze 1, která je součástí projektu DOM JOB/PŘECHODNÉ ZAMĚSTNÁNÍ. V rámci tohoto projektu je vytvořeno 6 pracovních míst.

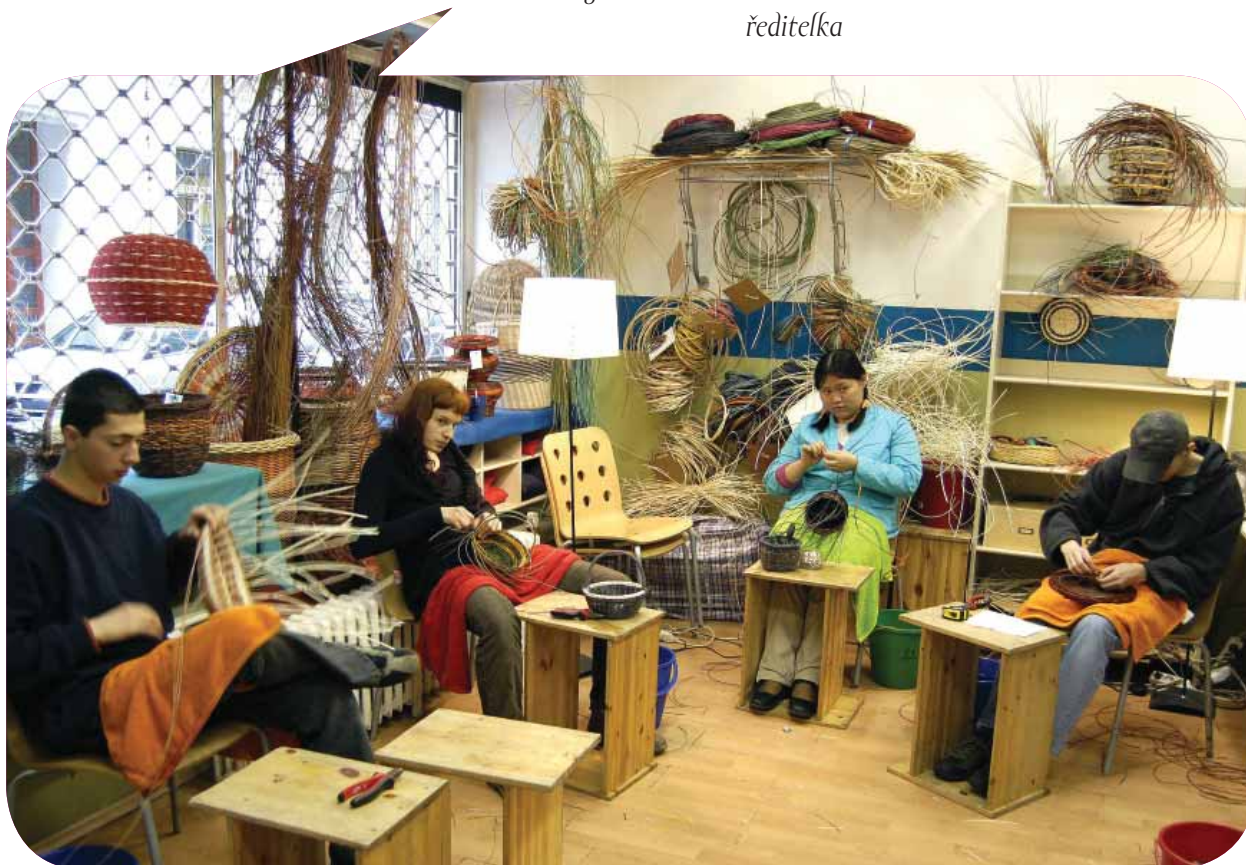
Dílna poskytuje přechodné zaměstnání mladým lidem žijícím mimo vlastní rodinu, ve snaze připravit je pro samostatný život. To bez získání pracovních zkušeností a návyků nelze. V dílně pracují mladí lidé ve věku od 16 do 26 let, kteří vyrůstali bez dobrého rodinného a sociálního zázemí, a kteří vstupují do života bez potřebných dovedností a zkušeností. Častokrát jsou emocionálně zranění, psychicky narušení a mají špatné sociální návyky.

Mladí lidé bez rodinného zázemí mají velké obtíže při vstupu do zaměstnání, rychle ztrácejí motivaci a selhávají. Častokrát se pak uchylují k nelegálním aktivitám. Zaměstnání v programu DOM JOB navozuje v životě klientů pravidelnost a řád. Klienti se naučí novým dovednostem, získají sebevědomí.

Dílna napodobuje v nejvyšší možné míře běžnou práci, proto se snažíme poskytnout klientům alespoň minimální mzdu, ohodnotit kvalitu jejich práce a přístup k ní. Pokud klient vytrvá, je připraven uplatnit se na trhu práce.

V širším kontextu peníze, které nám Nadace poskytla, přispějí ke snížení kriminality mládeže a k záchraně nebo alespoň lepšímu nasměrování lidských osudů.

Ing. Michaela Svobodová
ředitelka

Projekt

Hudební nástroje
pro hendikepované děti

Tento projekt navazuje na projekt koupě počítačů pro hendikepované děti. Už v roce 2007 se na nás obrátilo několik nevidomých konzervatoristů s prosbou o pomoc při financování jejich hudebního nástroje. Ten je provází na každém kroku a i na jeho kvalitě a profesionálním vyhotovení záleží jejich pokrok jako hudebníků. V roce 2008 jsme podpořili dva nevidomé konzervatoristy: **Helenu Fajtovou** a **Martina Davida** a dva školáky, kteří navštěvují ZUŠ: **Jana Macha** a **Ester Vitáčkovou**.

12

Johana Fajtová, 40 000 Kč

Johana je studentkou 2. ročníku Konzervatoře pro zrakově postižené. Na konzervatoři je jejím hlavním oborem sólový zpěv s klavírem, druhý obor je klasická kytara. Ve studiu dosahuje velmi dobrých výsledků. V pěti letech Johana začala chodit do pěveckého sboru Kořata, časem postupovala do vyšších oddělení.

Koncertní kytaru má zapůjčenou ze školy. Na klavír cvičí ve škole, to ovšem nejde tak často, jak by Johana chtěla a potřebovala. Proto žádala o financování staršího klasického pianina.

*O*d minulého roku k nám přibyl nový kamarád. Mám ho moc ráda, vždy když je mi smutno, zabraju si a zaimprovizuju. Piáno má krásný zvuk, což dělá radost všem členům domácnosti, včetně psa, který se pokouší hrát se mnou, nebo mi alespoň se hraním pomáhat. Piáno mi dělá radost. Jsem ráda, že ho mám. Mohu se důsledně připravovat a cvičit i doma. Nemusím čekat, kdy a kde ve škole bude nějaký klavír volný ke cvičení. Je úžasné, že jsem tak s piánem v denním kontaktu, což je velmi důležité. Pokrok v mém hraní je patrný. Piáno je můj věrný přítel.

Martin David, 40 000 Kč

Martin je nevidomý student, který začal studovat flétnu na Konzervatoři Jana Deyla v září 2006. Podle jeho profesorky Mgr. Magdaleny Hegerové a vedoucí flétnového oddělení je to student nesmírně houževnatý a pilný. Všechny úkoly plní s velkým nasazením. Je velmi talentovaný a je hodnocen na výbornou i v ostatních předmětech a profesorka flétny s ním secvičila i soutěžní repertoár. Je to typ reprezentativního koncertního hráče. Jediné, co Martina brzdilo v jeho vzdělávání, byla nekvalitní flétna. Profesorka flétny Hegerová mu doporučila celostříbrnou koncertní flétnu za 120 000 Kč. Nadace pro rozvoj vzdělání mu na ni přispěla sumou 40 000 Kč.

Dobrý den, s pomocí Vaší Nadace pro rozvoj vzdělání jsme mohli v loňském roce zakoupit pro našeho nevidomého syna Martina kvalitní hudební nástroj - příčnou flétnu zn. Sankyo, model CF-403 celostříbrnou, vyrobenou v Japonsku. Takový hudební nástroj potřeboval k dalšímu studiu, již v druhém ročníku Konzervatoře Jana Deyla v Praze u paní profesorky Magdaleny Hegerové. Martin se účastní mnoha koncertů a vystoupení pořádaných konzervatoří, kterou reprezentuje i na soutěžích organizovaných mimo Českou republiku. V letošním roce získal Certifikát VSA ARTS ve Washingtonu. Ještě jednou mnohokrát děkujeme a věříme, že Vaše nemalé příspěvky pomohou i dalším dětem stejně jako našemu Martinovi.

Rodiče Jaroslav a Romana Davidovi

Jan Mach, 10 000 Kč

Nevidomému Honzíkově je 13 let a je integrovaný do 7. třídy na běžné ZŠ v Kroměříži. Škola jej baví, hlavně čeština, dějepis a angličtina. Prospívá s vyznamenáním, takže rodiče jsou na něj hrdí. Ve svém volném čase se věnuje hraní na buben a na akordeon. Navštěvuje ZUŠ v Kroměříži. Akordeon Honzík dostal po dědečkovi, ale bicí souprava mu chyběla, proto mu rodiče, po dohodě s učitelem, chtěli nástroj koupit. Našetřili 12 000 Kč, ale bicí souprava zn. SONOR stála 22 200 Kč. Proto nadaci požádali o spolufinancování hudebního nástroje.

Milá nadace, nejprve bych Vám chtěla poděkovat za příspěvek na soupravu bicích pro mého nevidomého syna. Díky příspěvku jsme mohli Honzíkově koupit kompletní bicí soupravu, na kterou už bylo nutné trénovat. Honzík totiž měl jen jeden buben, a to pro jeho další výuku nestačilo.

Nyní již Honzík chodí do ZUŠ 2x týdně, a tak dělá velké pokroky. Nejdůležitější ale je, že jej hudba hodně baví a snaží se naučit co nejvíc. Ještě jednou mnohokrát děkuji.

Leona Machová

13

Ester Vitáčková, 2 300 Kč

Esterka (12 let) je hudebně nadaná dívka. V současné době navštěvuje již od září Základní lidovou školu J. Suka – obor hra na zobcovou flétnu. Díky podpoře nadace může rozvíjet svůj talent a těšit se z hry na nástroj a z hudby.

Ester pochází z velmi sociálně slabého prostředí a otec nemá dostatek peněz na pokrytí výdajů spojených s kurzem na flétnu. Váží si finančního příspěvku, které Esterce umožnilo pokračovat v docházení na kurzy zobcové flétny a podpořilo tak i její sebevědomí. Nedávno Ester úspěšně vystupovala se svou hrou na flétnu na školním koncertě.

Projekt

PC pro hendikepované děti

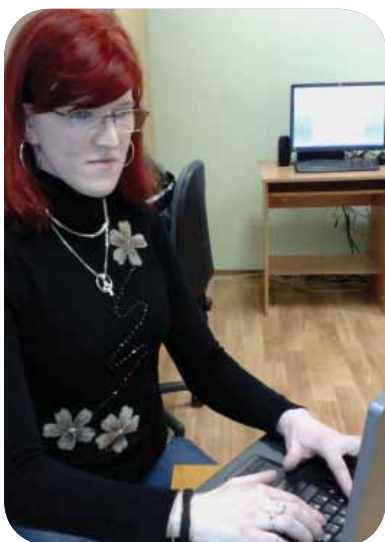
Počítač je v dnešním světě již nezbytností. Pro tělesně postižené mladé lidi a děti to platí dvojnásobně, proto nadace už několik let financuje projekt *PC pro hendikepované děti*. V roce 2008 se tak z nadačního daru na koupi notebooku těšili tři mladí lidé: **Helena Gabrišová, Lucía Hanobíková a Martin Kosina**. Nadace pro rozvoj vzdělání poskytla štědrý dar **126 423 Kč** vznikající dílně **ORBIS TACTUS** na manuální výrobu učebnic pro nevidomé děti. Občanské sdružení Dům tří přání dostalo od nadace dar na vybavení počítačového koutku, včetně stolku a stoličky.

Martin Kosina, 12 000 Kč

Nevidomý Martin je žákem 7. třídy integrované ZŠ Na Líše, kde mu ve zvládnutí pomáhá i osobní asistent. Vzhledem k jeho kombinovanému postižení očí, sluchu, motoriky a rovnováhy mu je potřeba upravovat učební text. Potíže s jemnou motorikou mu nedovolují tolik psát rukou a potřebné informace mu musí doplňovat asistent. Po setkání se speciálním pedagogem pro zrakově postižené, která má Martina na starosti, bylo navrženo, že by ve studiu mohl Martinovi hodně pomoci notebook. Vzhledem k tomu, že škola nedostala žádnou dotaci na školní pomůcky, obrátili se Martinovi rodiče na nadaci.

*M*oc děkujeme Nadaci pro rozvoj vzdělání, že nám přispěla na koupi notebooku pro našeho syna Martina Kosinu, kterému je 13 let. Martin má kombinovanou postižení zraková, sluchová a motorická, a protože nevydrží dlouho psát v ruce perem, hodně využívá počítač. Počítáme s tím, že Martin bude notebook využívat hlavně pro práci ve škole.

S pozdravem Martin a Lenka Kosinovi

Helena Gabrišová, 12 000 Kč

Pochází z Považské Bystrice, je jí 23 let. Od dětství se léčí v Bratislavě na plicní fibrózu, její sestra na tuto nemoc zemřela. Protože je i slabozraká, v současnosti je frekventantkou RSZP v Levoči, kde si dělá kurz – operátor počítačových programů. Pořád si zvyšuje svoji kvalifikaci. V minulosti již absolvovala různé počítačové kurzy zaměřené na obsluhu různých aplikací. Protože trpí vážným plicním onemocněním, vidí v práci s počítači své budoucí povolání.

*V*ážená nadácia, v mojej situácii nie je ľahké si nájsť stabilné zamestnanie a napriek snahe mojich rodičov sú veci, ku ktorým sa kvôli peniazom len ťažko dopracujem vlastnou snahou. Jednou z takých vecí bol aj osobný počítač. Vlastný som nemala, no túžila som po ňom veľmi, pretože by mi pomohlo, ak by som mohla precvičovať svoje zručnosti aj sama. Táto príprava je pre

mňa potrebná, aby som si vedela nájsť prácu v obore technicko - ekonomicko - administratívny pracovník.

Pretože mi štát zamietol invalidný dôchodok a tiež aj príspevky na štúdium, v ktorom som sa mala angažovať, hľadala som pomoc u Vás v nadácii. Bola som schopná si sama prispieť čiastkou 1000 Sk na kúpu počítača, viac som si nemohla dovoliť, pretože momentálne nemám žiadne príjmy, všetko mi hradia rodičia. Viem, že nie som jediná, ani posledná, kto potrebuje pomoc. Napriek tomu som rada, že sa nájdu ľudia ochotní nezištne pomôcť. Patrí Vám moja vďaka.

S pozdravom, Helena Gabrišová.

Lucia Hanobíková, 12 000 Kč

Lucia pochází z Prešova na východě Slovenska, je studentkou vysoké školy v Brně, kde studuje management obchodu na Provozně ekonomické fakultě Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity. Pochází z rodiny, kde je sedm dětí, a její rodiče si nemohou dovolit financovat Lucii i něco víc kromě stravy, bydlení a literatury. Proto se obrátila na nás s prosbou, abychom jí pomohli.

Dobrý deň, Na úvod svojho listu chcem srdečne pozdraviť všetkých členov nadácie, ktorý pomáhajú plniť mladým ľuďom ich potreby a sny. Som vďačná všetkým ľuďom, ktorí rozhodovali o tom, koho podporia, že mi svojim výberom urobili radosť a zároveň mi veľmi pomohli.

Som študentkou tretieho ročníka na Provozně ekonomické fakultě MZLU v Brne. Prostřednictvím Nadace pro rozvoj vzdělání som dostala finančný dar na kúpu notebooku, ktorý som potrebovala k svojmu štúdiu už od začiatku, no nechcela som zbytočne finančne zaťažovať svojich rodičov, ktorí mi nemalými čiastkami uhrádzajú bývanie a štúdium v Brne. Okrem mňa rodičia podporujú a s láskou sa starajú o mojich šesť mladších súrodencov. Je zrejmé, že v rodine, kde je viac detí sa jednotlivé potreby musia vyhodnocovať od najpotrebnejších či nevyhnutných až po tie, ktoré nie sú až tak nevyhnutné. To, že ja potrebujem k štúdiu počítač sa mi viedlo nespravodlivé voči ostatným súrodencom, ktorí sa dokážu uskromniť a potlačiť svoje potreby, aby mňa mohli rodičia podporovať.

Kedže v štúdiu sa mi darí a nemám nejaké problémy so zvládaním školy a učiva, nadišiel čas, kedy mám toho roku spracovávať a na záver semestru odovzdať bakalársku prácu. Bez toho aby som mala svoj vlastný počítač, by to bol určite veľký problém a nevedela som si presne predstaviť ako to budem riešiť. Počítačové študovne sú väčšinou dosť plné a treba dochádzať do školy. Cez víkendy, kedy je čas na písanie prác a učenie sa, sú zavreté.

V tomto mojom probléme mi veľmi pomohla Nadace pro rozvoj vzdělání, ktorá mi poskytla prostriedky na kúpu notebooku. Som preto veľmi vďačná všetkým členom nadácie, ktorí ma dokázali pochopiť a rozhodli sa ma podporiť. Skutočne, ak mám povedať pravdu, som v túto podporu nedúfala, pretože viem, že sú ľudia, ktorým toho chýba viac ako mne. O to viac som bola prekvapená a potešená, keď mi pred Vianocami zazvonil telefón a dozvedela som sa, že nadácia sa rozhodla podporiť ma.

Preto na záver patrí srdečná a úprimná vďaka všetkým, ktorí tieto projekty sponzorujú, a tým podporujú a uľahčujú život ľuďom a rodinám, ktoré si nemôžu dovoliť plniť sny svojim deťom. Ešte raz veľmi Vám ďakujem.

S pozdravom, Lucia Hanobíková

ORBIS TACTUS, 126 423 Kč

Malou dílnu s tímto názvem založila Klára Novotná. Dílna ručně vyrábí knížky pro nevidomé děti v integraci. Nadace pro rozvoj vzdělání poskytla peníze na kompletní technické vybavení.

Jsem matka nevidomé dcerky, která byla od malička zvyklá žít ve vidící společnosti. Má pět vidících sourozenců a život mezi vidícími v předškolním věku ji naučil se v tomto prostředí pohybovat. Proto jsme jako rodiče neváhali, když jsme stáli před otázkou, zda dcerka půjde do speciální školy nebo do běžné školy mezi vidící děti, tedy do integrace. Tato integrace je však v našem kulturním prostředí stále ještě velmi obtížným způsobem vzdělávání.

Nejen proto, že jsem sama speciální pedagog, jsem od první třídy přizpůsobovala učebnice a učební pomůcky potřebám integrace naší dcerky. Na druhém stupni, tedy na osmiletém gymnáziu jsem však musela začít přepisovat, upravovat a ilustrovat celé učebnice. Není totiž reálné pro všechny učitele naučit se Braillovo písmo a je velmi náročné stále sledovat a vést nevidomé dítě, aby mohlo pracovat jako ostatní.

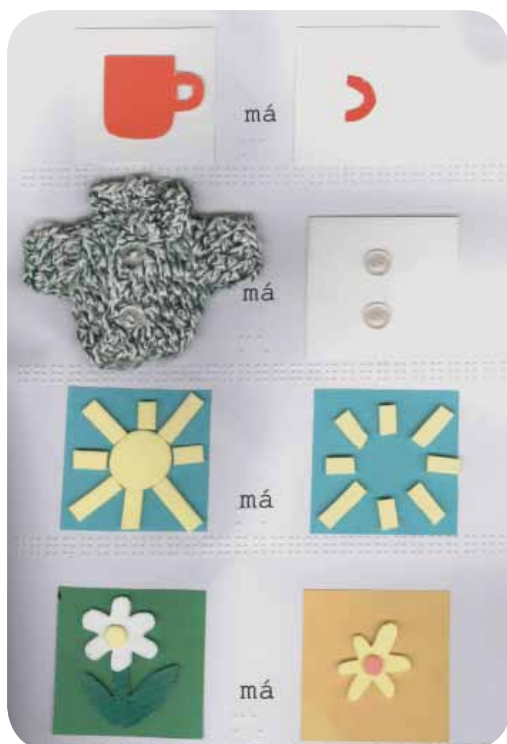
Postupně jsem začala vyrábět učebnice i pro další nevidomé a slabozraké děti vzdělávané v integraci. Tak vznikl ORBIS TACTUS, což je neoficiální název pro živnost, kterou jsem si tímto založila. Mám dvě externí spolupracovnice, které mi pomáhají s přepisem knih do počítače a výrobou obrázků. Výroba takových učebnic je však natolik časově náročná, že jejich cena se pohybuje v řádech desetitisíců korun. K tomu je ještě nutná výpočetní a speciální technika, která je obtížně cenově dostupná.

Před necelým rokem jsem se dověděla o Nadaci pro rozvoj vzdělání. Tato nadace velmi ochotně vyšla vstříc našim potřebám a věnovala peníze na dva počítače, dva skenery, tzv. „fuser“ s fóliemi (kopírovací stroj, který kopíruje obrázky na speciální fólie, na nichž působením tepla vystoupí černé plochy a stávají se hmatnými), dvoje tzv. „dymokleště“ (tyto kleště razí na plastovou pásku Braillovo písmo), řezačku papíru a vazač papírů do svazku.

Tato technika velice urychlila a zkvalitnila naši práci. Za letošní rok jsme tak mohli vytvořit více než 20 učebnic pro deset dětí. Ukázky těchto učebnic jsou v příloze. Dvě z nich jsou z učebnice počátečního čtení Kamarádi písmenka, kde je vidět použití dymokleští i fuseru, na další je ukázka obrázku elektrického obvodu vytvořeného fuserem jako doplněk k učebnici fyziky pro 7. ročník ZŠ a v poslední stránka z pracovního sešitu z češtiny upravená pro potřeby těžce slabozrakého dítěte.

Nadaci pro rozvoj vzdělání tímto upřímně mnohokrát děkujeme za její tolik potřebnou pomoc při vzdělávání nevidomých dětí v integraci.

Klára Novotná, ORBIS TACTUS

milí, malí, Míla, umí, míle

í á í á í á!

Azylový Dům tří přání P. Pittra, 34 833 Kč

Azylový dům P.Pittra pro děti je zařízení rodinného typu. Poskytuje pobytové služby dětem ve věku od 3 do 18 roků vyžadujícím okamžitou pomoc. Děti užívající tyto služby většinou v době pobytu v azylovém domě, který je od 1 dne (krizová lůžka) do 3 měsíců, dochází do smluvní základní školy v Ruzyni.

Vážená nadace, rádi bychom Vám poděkovali za podporu projektu „**Pracovní koutek pro doučování dětí v Azylovém domě**“.

Každý den je zapotřebí pomoci dětem s přípravou do školy, procvičením učiva, případně doučováním chybějících vědomostí. Vzhledem k tomu, že děti mají většinou výukové poruchy, je velmi přínosný individuální přístup k dětem při procvičování učiva, ke kterému je zapotřebí určité zázemí.

Děti procvičují učivo s vychovateli a dobrovolníky pod vedením speciální pedagožky, která pracuje na ambulanci v Azylovém domě a která je také v pravidelném kontaktu s kmenovými i smluvními školami a ví tak, které učivo je třeba aktuálně procvičovat. Díky novým výukovým PC programům děti dokonce baví se učit. Pro děti je často zlepšení ve škole velkým povzbuzením a další motivací.

Doučování doposud probíhalo formou ústního a písemného procvičování. Díky podpoře projektu „Vytvoření pracovního koutku“ můžeme obohatit toto procvičování o informační techniku, práci na PC, a rozšířit tím i další vzdělávání dětí. Kromě vybavení koutku dvěma stoly s lampičkami a stolním počítačem jsme získali i stolní tiskárnu. Děti se tak mohou učit zacházet s dokumenty, které vytvoří. Nejslavnostnějším produktem bývá tisk fotografie, kterou vytvoří při nějaké příležitosti. Někteří se dokonce učí i fotografie v daném programu upravovat.

Projekt dětem pomáhá procvičovat zameškanou látku, obohacuje možnost vysvětlit látku nepochopenou, prohloubit znalosti i motivovat k učení.

Přejeme všechno nejlepší a mnoho radosti z vaší práce.

Michaela Štěpánová

Projekt

Za vzděláním do zahraničí

18

Tento projekt je naší novinkou roku 2008. Pro studenty je dnes již samozřejmostí, že pokud skutečně chtějí, mohou se dostat na výměnný pobyt na zahraniční univerzitu, na program Erasmus nebo stáž v cizině. Jejich hlavní motivací bývá samozřejmě studium, praktické využití cizího jazyka a poznání jiné kultury, jiného způsobu výuky a získávání zkušeností. Byť jsou tyto zahraniční studijní cesty z velké části finančně kryty Evropskou unií nebo mateřskou univerzitou, často si musejí studenti ještě sami obstarat část finančních prostředků, aby mohli vycestovat. Pokud je nemůžou finančně podpořit rodiče, obracejí se i na naši nadaci. Pokud Správní rada uzná, že nadační pomoc je na místě, podpoříme je.

V prvním roce fungování projektu jsme podpořili šest vysokoškoláků. Čtyřem jsme z poloviny zaplatili jejich letenku do destinace, kde studovali. Ladislav Babuščák od nadace dostal peníze na technické vybavení potřebné ke své práci v ateliéru umělecké školy v Nice ve Francii. Petr Schmied žádal o spolufinancování školného.

Petr Schmied, 15 000 Kč

Nadace uhradila část úhrady školného na ročním magisterském studiu oboru Humanitární pomoc a rozvojová spolupráce v praxi na Oxford Brookes University.

Vážení přátelé vzdělávání, když se ohlédnu několik let nazpět, nemohu se ubránit pocitu, že mě cestou v životě provází někdo, díky jehož neviditelné podpoře jsem měl a stále mám šanci poznávat tolik naplňujících a inspirativních lidí, prostředí a zkušeností. Po čtyřech báječných letech studia oboru Humanitární a sociální práce v Olomouci jsem se rozhodl pokračovat ve studiu v zemi, která má jeden z nejkvalitnějších přístupů v asistenci chudším zemím – Velké Británii.

Po více než devítiměsíčním maratónu, naplněném hledáním kvalitního oboru, zařizováním všech potřebností spojených s přijímacím řízením, sháněním sponzorů, ubytování a desítkami dalších nezbytností jsem začal studovat roční magisterské studium oboru Development and Emergency Practice (Humanitární pomoc a rozvojová spolupráce v praxi) na Oxford Brookes University.

Kromě radosti a vděčnosti za možnost zde studovat, mi studium přináší bohaté znalosti pro lepší pochopení nakolík a především jakým způsobem můžeme my, občané jedné z nejbohatších zemí světa, být nápomocní lidem, kteří se narodili o pár tisíc kilometrů dále, v podmínkách mnohem méně příznivých k dobrému životu. Solidarita je (nebo by alespoň měla být) nedílnou součástí lidskosti – jednou ze základních opor naší společnosti.

Zejména v dnešní době má každý z nás širokou paletu možností, jak pomoci těm, kteří se ocitli v tísní. Můžeme ukrojit kousek z našeho koláče blahobytu a pomoci finančně; věnovat několik hodin svého volného času týdně dobrovolnické práci nebo se můžeme, podobně jako já a mnoho dalších lidí, rozhodnout zabývat se pomocí druhým profesionálně.

Problémy i příležitosti ekonomicky méně vyspělých zemí představují velmi komplexní záležitost. Proto jsou také při jejich řešení potřebné takové znalosti a zkušenosti, které zaručí efektivní poskytování pomoci a omezí její případné negativní dopady (jako je například závislost na vnější asistenci).

Rád bych proto upřímně poděkoval Nadaci pro rozvoj vzdělávání za podporu možnosti do této mozaiky proniknout, učit se novému a jak věřím, podílet se na poskytování takové asistence, která dokáže přispět k dlouhodobé pozitivní změně v životě obyvatel chudších zemí.

S přáním všeho dobrého, Petr Schmied z Oxfordu

Stanislav Mišík, 14 000 Kč

Nadace uhradila polovinu ceny letenky do Hanoje, Vietnam. Student etnologie se specializací vietnamistika a sinologie na FF UK v Praze, absolvoval studijní pobyt na Fakultě vietnamštiny a vietnamské kultury na Vietnamské národní univerzitě v Hanoji.

Ako študent vietnamčiny som dostal možnosť študovať tento jazyk priamo vo Vietname na jeden semester (10. september 2008 – 10. december 2008). Pre mňa ako študenta orientálneho jazyka je veľmi dôležité aspoň časť svojho štúdia stráviť v danej krajine, nielen kvôli jazyku, ale aj kvôli spoznaniu kultúry, s ktorou sa v Európe stretnúť nemôžem.

Vietnamčinu som sa učil 3 roky pred svojim odletom do Hanoja v septembri 2008. Vždy som túžil spoznávať cudzie krajiny, no Vietnam je pre väčšinu z nás exotika a priznám sa, mal som z toho menšie obavy. Kultúrny šok sa dostavil hneď po prilete, keď som vystúpil z lietadla, to som ešte ani neprišiel do školy. Prvé hodiny bol pre mňa kultúrny šok taký intenzívny, že som zvažoval, že prvá vec, ktorú urobím bude prebookovanie spiatočnej letenky a okamžite poletím späť domov.

Čo ma tam najviac šokovalo? Všade prítomný zápach, ktorý sa nikdy nestrácal, naopak, v niektorých častiach Hanoja bol ešte intenzívnejší ako inde. Spôsoboval ho zlý kanalizačný systém, výpary z miestneho jedla, ktoré sa tam všade varilo na ulici v hojnosti a a samozrejme klíma – pre Stredoeurópana neznesiteľné vlhko, akoby tam vzduch stál a „nevetralo sa“.

Našťastie kultúrny šok opadol a ja som začal spoznávať miestne zvyky a postupne sa zlepšovať v jazyku. Pobyt vo Vietname, konkrétne v jeho hlavnom meste Hanoji, mi umožnil dostať sa do priameho kontaktu s Vietnamskami, ktorí keď zistili, že ja ako cudzinec sa snažím s nimi dorozumieť po vietnamsky, veľmi ochotne so mnou komunikovali a pri mojich chybách ma opravovali. Kurzy vietnamčiny som absolvoval na Fakulte vietnamčiny a vietnamskej kultúry pre cudzincov, hodiny som mal trikrát do týždňa a prebiehali v porovnaní s Prahou oveľa intenzívnejšie. Ja a aj moje spolužiacky sme pocítili zlepšenie po pár hodinách.

Na našej fakulte bohužiaľ neštudovali Vietnamci, to ale nebol problém, pretože nadviazať kontakt s Vietnamskami bol veľmi jednoduchý, aj keď zámerom ich zoznámenia so mnou bolo precvičiť si angličtinu, no nakoniec sme sa vždy bavili po vietnamsky.

Můj pobyt vo Vietname nebol len o štúdiu jazyka, bol som si vedomý toho, že do Vietnamu sa nemusím opäť tak ľahko dostať, a preto som sa snažil cez víkendy cestovať mimo Hanoj. Medzi mnohými miestami, ktoré som navštívil bola Dračia zátoka v Ha Longu, ktorá je zapísaná v svetovom dedičstve UNESCO vďaka tisíckam krasových ostrovov v jednom zálive. Ako etnológ som sa vybral aj do horského strediska Sa Pa, kde žijú miestne etniká (Hmong a Zao), ktorých je vo Vietname celkovo 53 a mal som konečne to potešenie vidieť aspoň dve z ich naživo, ich spôsob života a časť zvykov. Pobyt vo Vietname bol pre mňa nesmierne prínosný, pretože kvalita a kvantita informácií, ktoré som získal priamo na mieste sa nemôžu vyrovnáť možnostiam a podmienkam v Prahe, alebo kdekoľvek v Európe. Týmto spôsobom sa chcem poďakovať Vašej nadácii, ktorá mi finančne pomohla pri mojom semestrálnom pobyte vo Vietname.

Stanislav Mišítk

Jana Brnáková, 15 000 Kč

Nadace uhradila polovinu ceny letenky na stáž v Bostonu, USA. Studentka Vyšší odborné školy sociální CARITAS – Olomouc, absolvovala tríměsíční praxi v organizaci The International Institute of Boston, Massachusetts, USA.

Díky Nadaci jsem zase o něco blíže ke splnění svých snů a cílů. Peněžitý příspěvek mi značně pomohl při realizaci nelehké cesty, která mě v nejbližších několika dnech čeká. V rámci studia na vysoké škole je hodnocena nejen ta teoretická, ale také praktická část výuky a to semestrální zahraniční praxe v organizaci, která se podílí na řešení sociálních otázek a případů v dané zemi.

Mou cílovou destinací se na dvanáct týdnů stanou Spojené státy americké. Již několik let je mi velmi blízká problematika uprchlictví a migrace, proto jsem navázala spolupráci s neziskovou organizací v městě Boston, která právě na tomto poli působí již desítky let. Věřím, že mi tato zkušenost pomůže profesně i osobnostně vyrůst a nasbírané zkušenosti budu moci využít při práci nejen s cílovou skupinou, ale i při práci s jinými skupinami a jednotlivci. Praxe je však poměrně finančně náročná, proto mi Nadace přispěla přesně 15 000 Kč na pořízení letenky a pokrytí dalších nákladů spojených s dopravou. Konkrétně zbylé peníze využiji na místní dopravu v Bostonu, metro, vlak a autobus. Díky výhodnému kurzu leteckých společností mi z celkové částky zůstalo právě tolik, abych tyto výdaje bez problémů pokryla.

Na závěr bych nadaci velmi ráda poděkovala. V prvních chvílích jsem ani nedoufala, že by mohla pomoci zrovna mně. Pokusím se vytěžit z celého pobytu ve Spojených státech co nejvíce, aby tato investice do mého rozvoje nebyla zbytečná.

Jana Brnáková

Katarína Roháčková, 10 000 Kč

Nadace uhradila kurz francouzštiny, který navštěvovala pri své studijní stáži v Belgii.

Vďaka medzinárodnej spolupráce mojej univerzity som dostala jedinečnú možnosť vycestovať na semestrálny pobyt do Belgicka. Túto krajinu som si vybrala nielen kvôli môjmu profesnému zameraniu, pretože to je, pre nás ekonómov, centrum Európy. Ale taktiež ako jeden z mála štátov Európy, má tri úradné jazyky.

Od svojho detstva sa rada stretávam, komunikujem či spoznávam s ľuďmi rôznych zemí, národností, kultúr. Jazyk, ako jeden zo základných dorozu-

mievacích prostriedkov, mi k tomu nesmierne pomáha. Do Belgicka som vycestovala aj kvôli zlepšeniu mojich jazykových znalostí a dovedností. Už niekoľko rokov som sa pokúšala naučiť francúzsky jazyk v škole. Avšak som názoru, že pre ozajstné "vžitie" človeka s cudzím jazykom, musí vedieť nielen gramatiku a slovnú zásobu, ale určite pochopiť danú kultúru t.j. mentalitu, zvyklosti, hodnoty ľudí a taktiež komunikovať a používať ho v bežnom živote. Vtedy to má pre mňa ozajstný motivujúci význam, počuť a zároveň praktizovať francúzštinu.

Nadácia mi prispela na výdaje spojené s intenzívnym jazykovým kurzom v Belgicku, ktorý som s obrovskou chuťou, motiváciou, nadšením a radosťou navštevovala. Stretávala som sa tam so spolužiakmi rôznych národností a zároveň nás francúzština zbližovala. Bolo to jednoducho úžasné. Na hodinách sme veľa diskutovali na zaujímavé témy, hrali hry, ale zároveň cvičili aj gramatiku a výslovnosť.

Už po niekoľkých hodinách som na sebe cítila pokrok. Cítila som sa tam veľmi príjemne. A aj preto som sa začala spontánnejšie a s väčšou istotou vyjadrovať, a taktiež porozumieť i ostatných. Bola a som, z toho nesmierne šťastná, nakoľko bola francúzština predtým pre mňa veľký problém. Vďaka môjmu zlepšeniu sa mi podarilo zamestnať sa aj v adnárrodnej spoločnosti, kde som cudzie jazyky nútená využívať neustále.

Z kurzu som si odniesla nielen jazykové znalosti a praktické poznatky, ale aj množstvo nezabudnuteľných zážitkov a kamarátov. Som presvedčená, že musím neustále aktívne využívať nadobudnuté znalosti a tie ďalej rozvíjať, inak sa v živote človek nepresadí.

„Merci beaucoup“

Katarína Roháčková

21

Martina Talianová, 10 000 Kč

Nadace uhradila polovinu ceny letenky do Rio de Janeiro, Brazílie. Studentka 3. ročníku doktorského studia na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Absolvovala odborný praktický kurz Pokročilé metody molekulární fylogenetiky, organizovaný prestižní organizací European Molecular Biology Organization (EMBO), 3. – 9. 3. 2008 v Rio de Janeiro, v Brazílii.

Napriek tomu, že organizácia EMBO má vo svojom názve „Európska“, usporadúva mnohé zo svojich aktivít po celom svete a snaží sa posilniť väzby medzi vedcami v Európe a ostatným svetom.

Náplňou kurzu boli teoretické i praktické aspekty molekulárnej fylogenetiky – táto disciplína sa venuje matematickej analýze molekulárných dát, t.j. sekvencií DNA, RNA, či sekvencií aminokyselín v proteínoch. Vzhľadom k tomu, že metódy molekulárnej fylogenetiky sú značne sofistikované a vývoj v danej oblasti napreduje rýchlo dopredu, je nesmierne prínosné získavať informácie a pracovať pod vedením vynikajúcich odborníkov v danej oblasti. Veľmi prínosné bolo takisto stretnutie a čas strávený so študentmi a mladými vedcami z celého sveta, ktorí sa na kurze zúčastnili. Nielen odlišná problematika, na ktorej každý z nás pracoval, takisto odlišná kultúra a bohužiaľ tiež často krát veľmi rozdielne podmienky pre samotnú prácu.

Ohromným zážitkom bolo ocitnúť sa vôbec v meste, akým je Rio de Janeiro – mesto plné kontrastov, so špecifickou a pohodovou atmosférou, ktoré je ako stvorené pre stretnutie ľudí z rozličných končín sveta. Každopádne, z účasti som si odviezla veľmi mnoho úžasných zážitkov, cenných znalos-

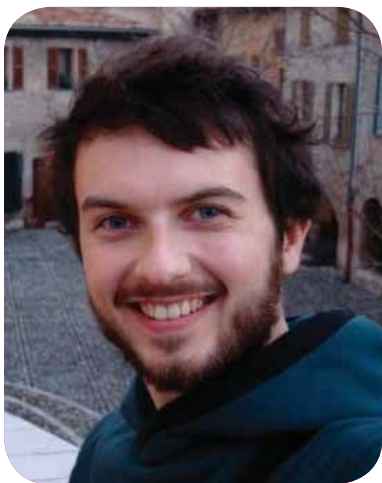

tí, známostí, či priateľstiev. Opäť sa mi raz potvrdilo, že bez ohľadu na krajinu, rôzne kultúrne špecifiká, či odlišné životné podmienky, dobrých ľudí človek stretne kdekoľvek na svete... Ešte raz veľmi pekne Nadaci pro rozvoj vzdělání ďakujem a želám mnoho úspechov pri plnení svojho poslania.

So srdečným pozdravom
Martina Talianová

Ladislav Babuščák, 20 000 Kč

Nadace uhradila časť peňaz na nákup materiálu na tvorbu na dvousemestrálnom pobyte na umeleckej škole Villa Arson v Nice, Francie. Student fotografie, FAMU Praha.

*B*ýť originálny v dobe, kde „nové“ už nenadchne a „pravdivé“ je nezaujímavé, je prinajmenšom neľahké. Umenie a originalita majú k sebe veľmi blízko, aj keď nemusia nevyhnutne stáť vedľa seba.

Neexistuje žiadna presná definícia, čo by umelec mal svetu priniesť. Uvažovať o tom je vlastne zbytočné. Dôležité je dielo! To sa však nerodí ľahko. Tak ako každý významný počin, aj ono je „rozhodnutím“ a práve z týchto „rozhodnutí“ je zložený život každého z nás. Ten život je ťažký. Teda ťažký v našich očiach. Závideniahodný v očiach iných. Váha problémov nemá presnú fyzikálnu hodnotu a každý ju nesie s individuálnou vytrvalosťou.

Je otázka, či byť umelcom je rozhodnutie alebo poslanie. To koniec koncov nie je predmetom tohto textu. Som umelcom. Možno Vyvoleným, možno Rozhodnutým. Moja cesta je cesta hľadania a zmeny. Nie je určená univerzálnymi pravdami, je viac abstraktná a vyžaduje si čas a osobnostný rast. Je ale vďaka tomu nekonečná.

Moje rozhodnutie bolo tento krát zamieriť do Francúzska, konkrétne do Nice, mesta ležiaceho na juhu Francúzska, ktorému sa hovorí Cote de Azur. Nezameniteľné svetlo a výnimočný pokoj, ktorý tu vládne je dôvodom prečo toto miesto milovalo toľko umelcov. Matisse, Chagall, Picasso, Cezanne...

Fenomenologická filozofia hovorí, že objekt nemôže konkurovať skúsenosti. Aj ja som tak chcel prežiť svoj študijný pobyt na tomto inšpiratívnom mieste.

Mám to šťastie, že aj vďaka finančnej podpore z Vašej nadácie, môžem momentálne študovať prestížnu školu menom, ktorá ponúka veľmi zaujímavý spôsob štúdia, ktorý sa nešpecializuje na konkrétny odbor, ale ponúka širokospektrálnu výučbu a priestor na tvorbu. Praktické skúsenosti sú tu podporované kvalitnými lekciami filozofie a estetiky, alebo ostatných technických predmetov.

Aj vďaka podpore z Nadace pro rozvoj vzdělání som mohol dokúpiť o niečo viac materiálu, ktorý je pre mňa nevyhnutný na realizáciu mojich diel, ktoré ako jediné sú priamym dôkazom, že ma tento pobyt obohatil a splnil svoj účel na mojej „ceste“.

Za to Vám teraz chcem opätovne vysloviť veľkú vďaka!

S pozdravom
Ladislav Babuščák

Projekt

Jednotlivci

Mimo své otevřené, tematicky zaměřené projekty Nadace pro rozvoj vzdělání podporuje i mladé lidi, kteří potřebují finanční pomoc v souvislosti s vlastním vzděláváním, učením se nějaké zručnosti nebo dovednosti, kterou jim však jejich rodina nemůže financovat. Ve většině případů se na nadaci obracejí lidé, kteří se ocitli v nějaké těžké životní situaci, která jejich život trvale poznamenala. To pro ně ale není stadium, kdy „skládají zbraně“, naopak, nacházejí v sobě vnitřní sílu a snaží se pomoci si tak, aby byl jejich život důstojný a smysluplný.

Alena Sroková, 8 177 Kč

Ve věku 21 let jsem měla úraz páteře, po kterém jsem ochrnula na dolní polovinu těla – od pasu dolů. Po nezbytné 15 měsíční léčbě jsem odjela z Hamzovy dětské léčebny přímo do domova důchodců. V domově důchodců jsem bydlela necelé dva roky, poté se mi podařilo s pomocí sociální pracovnice dostat do Ústavu sociální péče v Hrabyni. V ÚSP Hrabyni žiji od roku 1996. V roce 2006, ve věku 32 let, se mi naskytla příležitost spolu s pěti kolegy z ÚSP studovat univerzitu třetího věku.

V roce 2008 mi Vaše nadace přispěla finanční částkou přes osm tisíc na dopravu do školy ve speciálním autě s plošinou pro vozíčkáře. Nyní navštěvuji už třetí ročník U3V. Mým velkým přáním je dokončit školu, ještě mi schází dva ročníky a jeden semestr. Jsem ale odkázána na finanční pomoc dárců. Moc Vám děkuji za Vaši podporu. A věřte, že peníze, které Vy jako nadace vkládáte do nás, jsou velmi potřebné.

S díky
Alena Sroková

Viktória Kovalová, 26 602 Kč

Naša dcérka Viki je z trojčiat a je od narodenia ťažko telesne postihnutá. Peniaze od vašej nadácie v žiadnom prípade neboli zle investované, pretože Vikinka vďaka Vám mohla absolvovať rehabilitačný pobyt v Tatrách pod dohľadom Dr. Smoljaninova.

Tento pán doktor nás naučil cvičiť kolísky, vďaka ktorým Vikinka lepšie drží hlavičku, viac otvára dlane a je vnímavejšia na zvuky. Okrem toho časť peňazí bola použitá na zakúpenie lieku FOSFOSER MEMORY doporučený MUDr. Živným z NeuroCentra Praha.

Všetky tieto aktivity nám pomáhajú pre zlepšenie zdravotného stavu našej dcéry Vikinky a sme Vám za všetko nekonečne povďační. Váš dar jej poskytol viac možností na liečbu a jej začlenenie sa do spoločnosti, aby sa mohla vzdelávať na akomkoľvek type vzdelávacích inštitúcií, ktoré poskytuje naša spoločnosť.

Veríme, že vďaka aj Vašej pomoci z nehybného dieťaťa vyrastie dievčatko, ktoré sa bude môcť vlastnými rúčkami najesť, svojim úsmevom a láskavým slovom sa Vám osobne poďakovať.

Vďační rodičia Kovalovi.

Lukáš Ďuriga, 19 000 Kč

V prvom rade chcem týmto poďakovať vašej nadácii za to, že ste mi poskytli štipendium. Pomohlo mi to s nákladmi na štúdium vysokej školy hlavne preto, lebo našu rodinu postihli nečakané problémy. Pôvodne som rozmýšľal aj nad tým, že by som na vysokú školu nešiel alebo by som ju odložil a počkal ako sa vyvinie naša rodinná situácia.

Tesne pred maturitou sme s mamou, ktorá sa 19 rokov starala o ochrnutého otca, mali autonehodu. Ja som bol ranený len ľahko, no moja mama ostala po niekoľko týždňovom bezvedomí úplne ochrnutá, s tým, že mohla komunikovať s okolím len očami.

Finančne nás to veľmi vyťažilo, pretože som musel za mamou do 40km vzdialeného Trenčína dochádzať takmer každý deň viac ako rok. Minulý rok sa nám ju podarilo v septembri dostať domov, kde sa o ňu starali 24 hodín denne zdravotné sestričky, ktoré sme museli tiež platiť. Otec, ktorý býbe iba ľavou rukou, sa s mamou videl prvýkrát po roku a pol, pretože nie je schopný prevozu. Splnil sa nám tým náš veľký sen. Avšak mama po 2 šťastných mesiacoch zomrela. Veľmi nás to raniло, lebo behom necelého roka sme ostali už len traja - ja, otec a babička. Dedko, ktorý sa o otca pomáhal starať, zomrel pred necelým rokom.

Napriek tomuto všetkému sa mi na škole celkom dobre darilo a financie z vašej nadácie som použil výlučne na študijné účely. Hradil z nich čiastočne platby za internát, stravu a tiež povinnú literatúru, bez ktorej by som sa nezaobišiel.

Za vašu pomoc som vám veľmi vďačný.

Lukáš Ďuriga

Žadateľé Jozef Bučko a Lenka Mareková, počet frekventantů kurzu 16, 24 000 Kč

Pretože máme na základe nášho zdravotného postihnutia – prakticky nevidiaci, slabozrakí a nevidiaci – obmedzené možnosti uplatniť sa v pracovnom a spoločenskom živote, rozhodli sme sa absolvovať praktické vzdelávacie kurzy v Rehabilitačnom stredisku pre zrakovo postihnutých v Levoči, ktoré nám pomáhajú získať zručnosti a vedomosti špecifické pre ľudí s postihnutím.

Rehabilitačné stredisko pre zrakovo postihnutých v Levoči nám poskytuje možnosť získať praktické zručnosti (napr. strojopis, masérsky kurz, základy práce s počítačom atď.).

Uvedomujeme si však aj potrebu získania sociálnych zručností. Aj po rozhovoroch s ostatnými zrakovo postihnutými kolegami z praktických vzdelávacích programov v Levoči sa ukázalo, že najväčšou prekážkou pri vstupe do nového zamestnania je naša nižšia sebadôvera a pochybnosti o schopnosti plnohodnotne sa zaradiť do pracovného kolektívu a procesu.

Pretože rehabilitačné stredisko nehradí podobné vzdelávanie, rozhodli sme sa peniaze zažiadať vo vašej nadácii. Na Kurz sociálnych zručností, ktorý financovala Nadace pro rozvoj vzdělání nás chodilo 16.

Ludia aj napriek tomu, že majú vážne osobné problémy, s ktorými sa nedokážu sami vyrovnáť, majú ostých navštíviť psychológa. V našich malých skupinách sme sa snažili tieto vnútorné bariéry odstrániť. Venovali sme sa verbálnej i neverbálnej komunikácii, zasadám spoločenského správania, asertivite a vedieť svoj problém dostať zo seba.

Aj napriek tomu, že so zrakovým handicapom sa nikdy nedokážeme vyrovnáť, boli sme psychologičkou Mgr. Dudinskou vedení k tomu, aby sme situáciu, v ktorej sa nachádzame, vedeli maximálne využiť v náš prospech. Podstata zníe, že aj my vieme prežívať šťastný a spokojný život. Našou úlohou je prakticky sa začleniť medzi zdravú populáciu a rovnako úspešne sa uplatniť v spoločenskom dianí a pracovnom procese.

Súčasťou projektu bolo aj správne využívanie kompenzačných pomôcok v našom prípade nám boli poskytnuté zvukové knihy upravené vo formáte MP3 z oblasti psychológie a všeobecného prehľadu.

Ďakujeme Vašej nadácii, ktorá nám umožnila tento projekt realizovať a tešíme sa na prípadnú ďalšiu spoluprácu.

Za všetkých zúčastnených
Jozef Bučko

Jozef Bučko
a Lenka Mareková
s kolegami z kurzu

Ján Podhorec, 10 000 Kč

Som študentom piateho ročníka medicíny. Začiatky na lekárskej fakulte boli pre mňa veľmi ťažké, príjem na jedného člena našej rodiny bol a stále je pod hranicou životného minima, a preto som s výraznou podporou od rodičov nemohol počítať. Podmienky boli pre mňa o to horšie, že som ako Slovak študujúci v Česku nedostával žiadne sociálne štipendium, na ktoré by som inak mal nárok.

Všetka námaha snáď stála za to. Pretože dnes sa radím k študentom s veľmi dobrým priemerom. Keďže som štúdiu obetoval oveľa viac, ako väčšina mojich spolužiakov, je to jeden z dôvodov, prečo nechcem zostať len pri tom, čo je pre medika povinné. Vo štvrtom ročníku ma zaujala onkológia a tejto oblasti sa teraz intenzívne venujem. Mám za sebou pol roka trvajúcu stáž na onkologickom oddelení nemocnice v Brne, v rámci ktorej som sa podieľal na dvoch klinických výskumoch. Vo vzniknutých publikáciách budem uvedený ako spoluautor. Spolu s brnenskými onkológmi som tiež spoluautorom prednášky o pečňových metastázach prezentovanej na konferencii v Bratislave.

Od januára tohto roku som dostal ponuku, ktorá sa neodmieta: na onkologickom pracovisku svetového formátu som začal svoju vlastnú výskumnú činnosť týkajúcu sa liečby leukémií. Okrem toho som sa za štúdium naučil plynule po anglicky a nemecky. Určite sa tieto riadky čítajú dobre, ale za všetkým stojí tvrdá drina.

S vedomím, že som dostal do rúk obrovskú príležitosť robiť niečo tak zmysluplné, ale tiež s úctou a rešpektom k významnej oblasti ľudského poznania, akou medicína bezpochyby je, som rozhodnutý pokračovať v ceste, na ktorú som sa vydal. S existenčnými problémami, s financovaním ubytovania, literatúry a ostatných vecí však zápasím stále. Málokto si vie predstaviť, aký je to pocit, keď vidím, že moje snaženie nenechá niekoho ľahostajným a poskytne mi pomocnú ruku.

A preto chcem na záver vysloviť úprimné poďakovanie Nadaci pro rozvoj vzdělání, vďaka ktorej sa prekážky na mojej ceste dali zvládnuť ľahšie.

Ján Podhorec

Podpora mimo projekty

Krátká dlouhá cesta, 200 000 Kč (www.kratkadlouhacesta.cz)

Cílem projektu bylo vytvoření souboru filmových a fotografických dokumentů, literárních a publicistických textů a publikací, hudebních skladeb a interaktivně-multimediálních webových stránek, jejichž jednotícím prvkem je téma rasové, náboženské a politické nesnášenlivosti ve 20. a na počátku 21. století.

Projekt není postaven na teoretických úvahách na téma rasizmu, xenofobie..., ale jeho základem je skutečný příběh jedné malé židovské komunity na Slovensku, v obci Partizánska (předtím Německá) Lupča, kde naši pozornost poutá jeden konkrétní osud – příběh rodiny Gálů, resp. životní pouť Vojtěch Gála, kterou ukončila v roce 1945 kulka nacistického vraha během pochodu smrti ze Sachsenhausenu do Schwerinu.

Projekt má několik samostatných výstupů, které, byť mají různý charakter, sledují jeden cíl – vytvoření ucelené výpovědi, kde jedna část podporuje a doplňuje druhou a ze získaných vstupů si pro své potřeby bere každá část to, co potřebuje. Web a multimediální výstava je pak syntézou všech dílčích výstupů.

Základem je pečlivá badatelská příprava – rešerše v archivech, dokumentačních centrech a muzeích, hledání aktérů a svědků způsobem oral history. K tomu přistupuje stanovení adekvátní umělecké formy, která spojí celý projekt do jednoho kompaktního celku, jedno zda je výstupem film, publikace, výstava...

Od autora projektu **Fedora Gála:**

Již více než rok kráčím ve stopách lidí, kteří se narodili jako Slováci a zemřeli jako Židé. Vyšel jsem z malého městečka na slovenském Liptově a dostal jsem se postupně přes Bratislavu, Prahu, Berlín a Londýn až do Izraele.

Téměř ničemu, s čím se setkávám, nerozumím, a přesto o této cestě hovořím, píši, produkuji film. A nejsem na to sám. Cestu jsme absolvovali s kamarády – s režisérem, kameramanem, zvukařem a fotografem, se skladatelem, grafičkou, programátorem, webdesignerem, překladateli... Ani oni, jak se mi zdá, nerozumějí, ale ani na vteřinu je nenapadlo, že by putovali bez cíle a beze smyslu. Ostatně film Martina Hanzlíka a Richarda Krivdy, fotky Mira Švolíka, hudba Mariána Vargy, kniha, multimediální internetový projekt to dosvědčují...

Nedávno jsme seděli u Mariána a dívali se na jednu část filmu, zatím jen nahrubo sestříhanou. Procházíme tam s Eugenem Gindlem koncentrákem v Sachsenhausenu a komentujeme, co vidíme. Ta moje část našeho rozhovoru se dá shrnout do několika vět. Neaspiruji na vyslovování pravd, umění, intelektuální debatu, pochopení, řešení problému... Podávám drsnou osobní výpověď, neočekávám souhlas či toleranci. Každý obraz, každou větu, každý zvuk chci podřídít jedinému cíli:

Tohle že jsou lidé?

Nedělám si iluze, že těm, jako jsem já sám, sdělím něco nového. A těm ostatním? Kašlou na to, co říkám. Proč tedy tolik emocí, času, energie a peněz věnovaných tomuto projektu? Aby lidé pochopili, porozuměli, poučili se?

Co je tu ještě k pochopení, porozumění a poučení? Jediné: Mým dětem a vnoučatům se to už nesmí stát.

A co pro to mohu já udělat? Používat jazyk a paměť, apelovat na rozum a cit: buďte připravení, braňte se, buďte silní, nebojte se! Pomůže to však mé malé něžné vnučce Sofince, ocitne-li se tvář v tvář brutalitě a násilí? Ne, když bude sama. Ale ani naši přece nebyli sami, když je nacpali do vagónů a poslali na smrt. Měli sousedy, spoluobčany, bližní... a stát, který je měl chránit!

Nuže tedy, milá Sofinko, přeji Ti, abys žila mezi lidmi, kteří jsou nejen silní, připravení a nebojácní, ale kteří tě přijmou za svou i navzdory tomu, když budeš jiná.

I kvůli tomu jsem více než rok putoval po stopách svého otce, kterého na pochodu smrti ze Sachsenhausenu, pár hodin před koncem války, zavraždili jenom proto, že byl Žid, neměl sílu jít dál a byl sám. Sám se svým vrahem, který zřejmě v klidu dožil pod ochrannými křídly nějaké demokracie a sociálního státu.

Stárnu a nemám již dost sil prokousávat se moudrými statěmi a tunami moudrých knih o tom, co je zapotřebí udělat, aby... Zanechám však po sobě svědectví o tom, co se může stát, když člověk pasivně přiblíží i tehdy, když je potřeba konat.

Fotografie Miro Švolík

Uzavřený projekt

Adopce na dálku

Nadace pro rozvoj vzdělání v roce 2004 adoptovala a podporuje devět dětí ze Zakarpatské Rusi, které patří k tamní nejchudší vrstvě. Každé dítě dostává **6 000 Kč** na školní rok. Peníze jsou určeny na nákup školních pomůcek a podporu jejich vzdělávání. Na projektu spolupracujeme s Diecézní charitou ostravsko-opavskou v Ostravě. Podporujeme tyto děti:

Borka Renata
8 let

Ďolog Marija
6 let

Herevič Viktoria
13 let

Kalynič Oksana
11 let

Plaksyna Myroslava
14 let

Pylypčynec Vasyl

Rapovaja Tamara

Rehoš Alina
11 let

Sasin Natalia
16 let

Finanční zhodnocení činnosti

K 31. 12. 2008 vyplatila Nadace pro rozvoj vzdělání na projekty:

Projekt <i>Lehčí rozběh</i>	377 500 Kč
Projekt <i>Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti</i> . . .	119 600 Kč
Projekt <i>Krok k lepšímu zaměstnání</i>	188 500 Kč
Projekt <i>Hudební nástroje pro hendikepované děti</i>	92 300 Kč
Projekt <i>PC pro hendikepované děti</i>	197 256 Kč
Projekt <i>Za vzděláním do zahraničí</i>	84 000 Kč
Projekt <i>Jednotlivci</i>	87 779 Kč
Podpora mimo projekty (Krátká dlouhá cesta)	200 000 Kč
Uzavřený projekt <i>Adopce na dálku</i>	54 000 Kč
Celkem	1 400 935 Kč

Nadace pro rozvoj vzdělání přijala na financování projektů v roce 2008 dary od:

OXCORP a. s. (IČ 27069061)	2 000 000 Kč
BH Securities a. s. (IČ 60192941)	100 000 Kč
Retail Invest a. s. (IČ 25646273)	50 000 Kč
Paní Novotná	390 Kč
Celkem	2 150 390 Kč

Ladislav Babuščák

Jakub Blažek

Renata Borka

Jana Brnáková

Jozef Bučko

Martin David

Marija Ďolog

Marcela Dornáková

Lukáš Ďuriga

Helena Fajtová

Helena Gabrišová

Lucia Hanobíková

Viktoria Herevič

Oksana Kalynič

Martin Kosina

Viktória Kovařová

Karel Leskovec

Roberto Lombino

Jan Mach

Lenka Mareková

Stanislav Mišík

Myroslava Plaksyna

Vasyl Pylypčynec

Tamara Rapovaja

NADACE PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Ján Podhorec

Alina Rehoš

Katarína Roháčeková

Natalia Sasin

Petr Schmied

Jaroslav Sobotka

Alena Sroková

Marcela Sviželová

Martina Talianová

Ester Vitáčeková